

styrelsen. Sådan er der nogle andre sten, så det er altså ikke kun de her to ting, det drejer sig om.

I forhold til denne her værnregel med de 24 år er det klart, at 24 år er et meget klart krav. Men det er også et krav, der kan betyde, at en ung kvinde, hvis patriarkalske far ønsker hende gift med en mand fra sit hjemland, kan komme i en situation, hvor hun faktisk risikerer at blive sendt ud af landet, indtil hun er fyldt 24 år, hvor hun så kan vende tilbage. Det er sådan en værnregel, vi taler om. Det vil vi ikke være med til. Vi vil ikke være med til, at den regel, der skal gøre, at man kan udsætte perioden, før man beslutter sig for, om man vil indgå ægteskab med en udenlandsk ægtefælle eller ej, i stedet for bliver en undskyldning for at sende pigen helt ud af landet, indtil hun er fyldt 24 år.

Derfor siger vi, at der skal være en værnregel, men vi siger også, at den skal bygge på nogle kriterier, så man ved, om man kan leve op til dem eller ej. Men vi har altså ikke opfundet den dybe tallerken endnu med hensyn til, hvordan det gøres. Det har jeg også allerede sagt.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den socialdemokratiske ordfører, fru Sophie Hæstorp Andersen, virkede en lille smule stødt over, at jeg tillod mig at rejse spørgsmålet om holdningen til boligkravet, boligforpligtelsen i forhold til flygtninge, men det er jo ikke mere uden for denne her sag, end at Socialdemokratiet har valgt at skrive om det i sin betænkning. Det står jo i betænkningen.

Derfor må det vel være rimeligt, når man har afgivet en betænkning til denne her diskussion, at vi kan stille spørgsmålet, hvad der egentlig menes med ordene i den betænkning. Der står:

»Socialdemokratiet er rede til at se på kommunernes forpligtelse til at stille en bolig til rådighed for flygtninge efter 3 måneder.«

Det undrer mig. Jeg kunne forstå, hvis der stod: Socialdemokratiet vil gøre alt for, at der bliver bygget nok boliger. Socialdemokratiet vil gøre en aktiv indsats, for at bolignøden i Danmark forsvinder. Socialdemokratiet vil tage boligbyggeriet ud af profittens hånd og sørge for, at det er mennesker, der kommer først, i stedet for profit, der kommer først inden for det her område. Det kunne jeg forstå.

Men man begynder at snakke om flygtninges krav på en bolig, og derfor er mit spørgsmål: Hvad er det, Socialdemokratiet er villig til at for-

handle? Hvad er Socialdemokratiets udgangspunkt for de forhandlinger?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi for tredje gang og derefter hr. Jesper Langballe, og det er ligeledes for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg bliver nødt til at spørge Socialdemokratiets ordfører igen, for nu er det altså noget af det, der står i den betænkning, I har afgivet.

I skriver, at det danske samfund bygger på ligeværd mellem mennesker. Hvordan hænger det sammen med, at Pia Dinesen, som er gift med Eric fra USA – hun er 19 år, han er 26 år, de har en datter på 3 måneder – nu skal flytte til Sverige. Det gør de snart, her i løbet af et par måneder flytter de til Sverige. Det må da være noget, som Socialdemokratiet bliver nødt til at forholde sig til.

Forrige søndag havde vi i Jyllands-Posten en stor artikel, hvor der stod, hvordan Socialdemokraterne tidligere har brugt tvangsægteskaberne som argumentation for at lave stramninger, som reelt set gik på at få færre udlændinge til Danmark. Jamen så sig dog det! Så sig ærligt, at det, man vil, er, at man vil have færre udlændinge til Danmark, i stedet for at sige, at det altså er for at forhindre tvangsægteskaber, eller det er for deres eget bedste, at man opfører sig som nogle patriarkalske forældre og siger, at indtil unge er 24 år, er de altså ikke i stand til at finde deres ægtefælle.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da det nu er tredje gang, hr. Kamal Qureshi anvender direkte tale, vil jeg så påtale det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I forlængelse af hr. Peter Skaarup vil jeg også gerne minde fru Sophie Hæstorp Andersen om, at hun begyndte sit ordførerindlæg med at sige, at hun nu ville tale om ændringsforslagene, hvorefter fru Sophie Hæstorp Andersen gik over til at tale om Mona Sahlin. Jeg synes egentlig, der er noget ganske tankevækkende ved det, som der er grund til at sætte på plads her i dag fra talerstolen.

I begyndelsen af 1970'erne var der en engelsk forfatter Roland Hunford, som skrev en aldeles fremragende bog, der hed »The New Totalitari-